

Arrest

nr. 287 186 van 4 april 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ABDUL
Borsbeeksebrug 34/1
2600 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. ABDUL en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben, dient op 31 oktober 2017 een eerste verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 11 juni 2018 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op 30 januari 2019, bij arrest nr. 215 973, de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 22 februari 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 12 juli 2019 verklaart de commissaris-generaal dit volgend verzoek niet ontvankelijk. Het daartegen ingediende beroep wordt door de Raad op 22 januari 2020 verworpen bij arrest nr. 231 637.

1.3. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 18 februari 2020 een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 14 september 2020 verklaart de commissaris-generaal dit volgend verzoek niet ontvankelijk. Verzoeker dient tegen voormelde beslissing geen beroep in bij de Raad.

1.4. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 10 november 2020 een vierde verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal neemt op 22 januari 2021 de beslissing waarbij het vierde beschermingsverzoek niet ontvankelijk wordt verklaard. Het daartegen ingediende beroep wordt door de Raad verworpen op 25 juni 2021, bij arrest nr. 257 232.

1.5. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 4 augustus 2021 een vijfde verzoek om internationale bescherming in. Op 30 september 2021 verklaart de commissaris-generaal het vijfde verzoek niet ontvankelijk. Verzoeker dient geen beroep aan tegen die beslissing.

1.6. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 6 mei 2022 een zesde verzoek om internationale bescherming in.

1.7. De commissaris-generaal verklaart bij beslissing van 14 november 2022 dit zesde verzoek niet ontvankelijk. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 16 november 2022 en die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, een soenniet van Arabische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Bagdad, Centraal-Irak. U bent op 26 juli 1980 geboren in Bab Al Muadham (Bagdad) en u behoort tot de Al Dulaimi stam. U groeide op in de ouderlijke woonst te Bab Al Muadham, liep school tot het tweede middelbaar, en werkte als metaalbewerker en bediende bij de telecomprovider Asia Cell. In 2003 of 2004 huwde u met S.S.T., met wie u drie kinderen heeft: A., M., en B..

Eind 2005 werd u bij een checkpoint van de Iraakse ordediensten tegengehouden. U had uw identiteitskaart niet bij, werd opgepakt, en werd naar een gevangenis overgebracht. Ongeveer een maand later werd u na tussenkomst van de Amerikanen vrijgelaten. Volgens u speelden er sektarische motieven bij uw arrestatie. De sjiitische gevangenen werden namelijk veel eerder vrijgelaten. In november 2006, tijdens de periode van het sektarisch geweld, werd u in de buurt van Sheikh Omar vanuit een wagen door onbekenden in de schouder geschoten. U kon ontkomen door weg te vluchten via de kleine straatjes in de wijk. U vermoedt dat een sjiitische militie achter de aanval stak. Uit angst voor verdere represailles dook u onder in Fallujah. Enkele weken later wurgden leden van een sjiitische militie uw pasgeboren zoon M. toen die in het ziekenhuis was opgenomen. U vermoedt dat het een wraakactie was na de mislukte aanslag van november 2006. Na het overlijden van M. keerde u terug naar Bagdad en verhuisde u met uw gezin naar de soennitische wijk Adhamiyah. In 2008, na afloop van het sektarisch geweld, keerde u met uw gezin terug naar de ouderlijke woonst in Bab Al Muadham.

In het voorjaar van 2015 kwam uw broer S.A.K. A.-D. (OV X), een officier bij de Iraakse federale politie, in aanvaring met één van zijn sjiitische leidinggevendens. Hij weigerde namelijk deel te nemen aan een missie in Ramadi waarvan S. vermoedde dat het in wezen om een actie tegen de lokale soennitische bevolking ging. Omstreeks juni 2015 verliet hij het land uit vrees voor represailles. Drie dagen na zijn vertrek verliet u met uw gezin de ouderlijke woonst en nam uw intrek in een huurwoning te Adhamiyah.

Na ongeveer een maand ging u op bezoek in uw ouderlijke woonst en zag u hoe een onbekende in de buurt van de woning enkele schoten loste. U vermoedde dat het voorval iets met S.'s probleem te maken had, voelde u geïrriteerd, en besloot Irak te verlaten. Omstreeks augustus 2015 nam u vanuit Irak het vliegtuig richting Turkije. Vervolgens reisde u via de Griekse eilanden naar het Griekse vasteland. Vanuit Athene nam u het vliegtuig naar Wenen, waarna u verder reisde naar Finland. Op 26 augustus 2015 diende u in Finland een verzoek om internationale bescherming in. Tijdens uw verblijf in Finland leefde uw gezin in Irak in precaire omstandigheden. Zowel materieel als financieel hadden ze het moeilijk. Uw echtgenote vroeg u terug te keren naar Bagdad en overtuigde u dat het probleem niet om u maar wel om S. draaide. Gezien de specifieke omstandigheden diende u op 25 november 2015 een schriftelijk verzoek tot stopzetting van uw asielprocedure in en opteerde u voor een vrijwillige terugkeer naar Irak.

Na aankomst in Irak nam u opnieuw uw intrek in de ouderlijke woonst. Twee maanden later verhuisde u naar een huurwoning in Adhamiyah. In maart 2016 ging u aan de slag in de telecomwinkel van H.U.M.,

gesitueerd te Bab Al Muadham. In januari 2017 diende u klacht in tegen R.J., een klant en wanbetaler die u had bedreigd omwille van uw soennitische achtergrond. Eind april 2017 ontving u op het werk een dreigtelefoon van een zekere S. (sjiitische eretitel) M.A.S.. Hij zei dat hij tot de sjiitische militie 'Fasael Hezbollah' behoorde waarop u het telefoongesprek besloot op te nemen. S.M.A.S. zei dat de militie ervan op de hoogte was dat uw broer S. zich in Irak bevond. Hij eiste dat S. zich binnen de twee dagen meldde op hun bureau. Indien jullie weigerden zou de militie represailles nemen. U zei dat u zou gehoorzamen, waarna het gesprek werd beëindigd. U wist niet wat gedaan en wist niet of men het dreigement werkelijk meende. In de dagen die volgden zette u uw leven verder. Na het verstrijken van de deadline bezochten een aantal leden van Fasael Hezbollah de winkel waar u werkte. Op het moment dat ze de winkel betraden bevond u zich in het magazijn boven de winkel. De personen vroegen naar u en één van uw collega's zei dat u voor zaken naar de Rubaidi-sstraat was. De personen lieten uw collega's weten dat u door Fasael Hezbollah werd gezocht, dat de militie heel sterk stond in Bagdad, en dat ze van niemand bang waren. Na ongeveer vijf minuten verlieten ze de winkel. Na het voorval bracht u uw echtgenote en kinderen naar de woning van uw baas. Zelf bleef u in de eigen woning in Adhamiyah tot dat u uw inboedel had verkocht en een nieuw paspoort had. Af en toe dook u onder bij vrienden in de Kifah-sstraat.

Op 11 augustus 2017 vloog u middels uw eigen paspoort van Bagdad naar Turkije. In september reisde u verder naar Griekenland, van waaruit u veertig dagen later het vliegtuig nam richting Lyon. U reisde middels een Syrisch paspoort. Vanuit Lyon reisde u verder naar België, waar u op 31 oktober 2017 een **eerste verzoek om internationale bescherming** indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten voor: uw Iraaks paspoort dd. 01/06/2017, kopie van de eerste pagina van uw verloren paspoort dd. 24/03/2010, kopie identiteitskaart dd. 19/03/2013, kopie van de eerste pagina van het paspoort van uw echtgenote dd. 31/03/2013, kopieën van de eerste pagina's van de paspoorten van uw zoon en dochter dd. 03/08/2015, kopie van de Belgische verblijfstitel van uw broer S. dd. 07/03/2016, kopie van uw huwelijksakte dd. 2004, kopie van de overlijdensakte van uw zoon M. dd. 09/12/2006, kopie van een attest van de handelskamer van Bagdad dd. 26/06/2016 en een kopie van een klacht tegen een klant dd. 12/01/2017, usb-stick.

Op 11 juni 2018 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging in beroep tegen deze beslissing. In het kader van uw beroepsprocedure verklaarde u dat uw moeder in tussentijd Irak was moeten ontvluchten en sinds enige tijd in Turkije verbleef. Daarnaast werd één van uw vrienden, met name S.K.A., in juli 2018 vermoord omwille van zijn aandeel in uw vlucht, alsook die van uw moeder, uit Irak.

Op 30 januari 2019 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in haar arrest (nr. 215 973) de beslissing van het CGVS en werden de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus u geweigerd daar u er niet in geslaagd was aannemelijk te maken dat u in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, diende te koesteren of dat u er een reëel risico liep op ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Daarenboven was de RvV van oordeel dat uw moeder haar verblijf in Turkije niet in twijfel werd getrokken doch geen uitstaans had met uw asielmotieven.

Voorts oordeelde de RvV dat u niet aannemelijk kon maken dat het overlijden van S. K. A. op enige wijze verbonden was aan uw vermeende problemen. U ging niet in cassatieberoep.

U, die het Belgische grondgebied niet verliet, diende op 22 februari 2019 een **tweede verzoek om internationale bescherming** in. U baseerde zich bij uw tweede verzoek op dezelfde motieven die u reeds aanhaalde in het kader van uw eerste verzoek, met name uw vrees voor vervolging door de militie 'Fasael Hezbollah' omwille van het wedervaren van uw broer S.. Daarenboven stelde u dat u naar aanleiding van uw aanhoudende problemen met de militie op 10 november 2018 uitgestoten werd door uw stam. Tot slot zou u eveneens vogelvrij zijn verklaard door de 'al-Azzawi' stam. U vreesde bij terugkeer naar Irak te worden gedood.

Ter staving van uw tweede verzoek om internationale bescherming legde u de volgende stukken neer: een print van een foto van graffiti op een muur, een kopie van een brief van de 'sheikh' in verband met uw verstoting uit de stam en prints van een aantal mails van uw sociaal assistent gericht aan uw advocaat (prints). Op 12 juli 2019 werd uw tweede verzoek niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS. Uw beroep tegen deze beslissing werd door de RvV op 22 januari 2020 verworpen. U diende geen cassatieberoep in.

U verliet België niet en diende op 18 februari 2020 een derde verzoek om internationale bescherming in. U verklaart sinds mei 2020 christen te zijn geworden. Gezien u uit een conservatieve familie komt, zal u daardoor bij terugkeer naar Irak worden vervolgd. U verklaart tevens dat uw zoon in oktober 2019 geslagen werd door 'de militie'. Ter staving van uw derde verzoek legde u documenten neer omtrent uw bekering tot het christendom. Op 14 september 2020 verklaarde de Commissaris-generaal uw derde verzoek niet ontvankelijk. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 10 november 2020 diende u een vierde verzoek om internationale bescherming in. U herhaalt dat u in mei 2020 christen bent geworden en stelt dat uw familieleden dit te weten zijn gekomen en u nu minder dan 1% kans heeft om in leven te blijven in geval van terugkeer. Verder stelt u dat uw vorige weigering het gevolg was van een aantal fouten die de tolk zou hebben gemaakt. U verwijst verder naar de algemene situatie in Bagdad. Ter staving legde u een brief voor van pastoor Hermez Khano van de vzw 'Christus Voor Alle Naties' van 3 januari 2021. Op 22 januari 2021 werd ook uw vierde verzoek door de Commissaris-generaal niet ontvankelijk verklaard. Uw beroep, ingediend bij de RvV, werd op 25 juni 2021 vervolgens verworpen.

Zonder het Belgische grondgebied te verlaten verzocht u vervolgens op 4 augustus 2021 een vijfde keer om internationale bescherming. Opnieuw verwijst u naar uw bekering tot het christendom en u werpt op dat u op 18 juli 2021 werd gedoopt door de kerk 'Power Through Love'. U merkt nog op dat u ondertussen ook verstoten bent door uw familie / stam omwille van uw bekering en moet gedood worden ingeval van een terugkeer naar Irak. U voegt er nog aan toe dat u nog steeds religieuze activiteiten uitoefent, zo bent u naar aanleiding van de overstroming mee gegaan naar Luik om te bidden en bijstand te geven aan de slachtoffers. U wijst er voorts ook op dat op facebook veel posts staan betreffende uw religieuze activiteiten alsook foto's en filmpjes van uw doop. U heeft bovendien uw profiel- en omslagfoto veranderd op facebook. Zo betreft uw omslagfoto een foto van uzelf tijdens uw doop. Tot slot haalt u aan dat u dakloos bent en het heel moeilijk heeft hier in België zonder werkvergunning. U benadrukt nogmaals dat het heel onveilig is in Irak.

Ter staving van uw vijfde verzoek legde u een print voor van de dreig-/verstotingsbrief van uw familie, d.d. 8/7/2021, een print van een certificaat betreffende uw doop en een screenshot van uw facebookpagina waarop uw profiel- en omslagfoto te zien zijn.

Op 30 september 2021 verklaarde het CGVS uw vijfde verzoek niet ontvankelijk. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder het Belgische grondgebied te verlaten, verzocht u op 6 mei 2022 voor een zesde keer om internationale bescherming. U verwijst wederom naar uw bekering tot het christendom en uw vrees omwille hiervan gedood te worden. U vreest voorts dat uw kinderen, in Irak "de kinderen van de bekeerling genoemd", door religieuze mannen gerekruteerd zullen worden. Verder begrijpt u niet waarom u, die al vijf jaar in België verblijft niet mag werken en geen opvang krijgt. Voorts heeft u tandpijn en weet u niet waar u terecht kan voor verzorging.

Ter staving van uw verzoek legt u een begeleidend schrijven neer van uw advocaat, een doopcertificaat (dd.18/7/2021), foto's van uw doop, de bijbel en kerkelijke activiteiten, aanbevelingsbrieven van pastoors en medekerkgangers en kopieën van hun identiteitskaarten, uittreksel van uw facebookpagina, een wetsartikel over bekeerlingen uit de Iraakse grondwet en een dreigbrief verkregen via WhatsApp afkomstig van de broer van de moeder (dd.22/10/2022).

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vijfde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw huidig verzoek steunt op dezelfde motieven als deze aangehaald in het kader van uw derde, vierde en vijfde verzoek, i.c. uw bekering tot het christendom, en hier op voortbouwt. Dient echter te worden opgemerkt dat de Commissaris-generaal reeds in het kader van uw derde verzoek oordeelde dat u geenszins wist te overtuigen wat betreft de oprechtheid van uw bekering. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevinding kon komen, staan duidelijk en afdoende weergegeven in de beslissing genomen in uw hoofde in het kader van uw derde verzoek. In het kader van uw vierde en vijfde verzoek werd voorts besloten tot de niet-ontvankelijkheid daar u zich beperkte tot het louter volharden in en voortbouwen op uw reeds ongeloofwaardig bevonden bekering. Uw beroep tegen uw vierde beslissing werd verworpen door de RvV.

Het mag duidelijk zijn dat het thans opnieuw verwijzen naar uw bekering geenszins kan volstaan om voorgaande bevindingen te weerleggen. Meer nog, op de vraag welk nieuwe elementen u wenst aan te brengen in het kader van uw zesde verzoek, blijkt u niet in staat hier op te antwoorden. U verwees naar het begeleidend schrijven van uw advocaat om uw motieven toe te lichten (dvz vraag 17). Ook over de door u neergelegde documenten wenste u geen uitleg te geven. U verwees ook dit keer naar het begeleidend schrijven van uw advocaat. U verklaarde voorts dat u steeds hetzelfde komt vertellen, maar dat er niemand wil luisteren (DVZ vraag 19).

Het begeleidend schrijven van de advocaat kan de beoordeling van het CGVS aangaande de oprechtheid van uw bekering, dewelke bovendien in beroep door de RvV werd bevestigd en bijgevolg gezag van gewijsde heeft, niet wijzigen. Het is immers simpelweg een samenvatting van de elementen die reeds in uw voorgaande verzoeken in rekenschap werden genomen. De andere door u neergelegde documenten wijzigen deze appreciatie evenmin. Het doopcertificaat heeft u reeds neergelegd in het kader van uw vijfde verzoek. Dienaangaande werd gesteld dat u dan misschien wel gedoopt bent, maar dat u niet kon overtuigen van de oprechtheid van uw bekering. Het screenshot van uw facebookpagina heeft u eveneens reeds neergelegd. De foto's van uw doop, waarvan eentje op de achtergrondfoto van uw facebookprofiel prijkt, mogen dan wel aantonen dat u zich heeft laten dopen, de oprechtheid waarmee u besloot u te laten dopen werd reeds ongeloofwaardig geacht en kan door het neerleggen van dezelfde foto's niet hersteld worden. U heeft bovendien sinds augustus 2021 niets meer gepost op facebook. Uw verklaring in het kader van uw vijfde verzoek dat u veel post aangaande uw religieuze activiteiten dient dan ook met een korrel zout genomen te worden. De foto's in de kerk, aan het kraampje en voor het raam waar een spreuk van Matheus op staat – er kan overigens niet worden nagegaan waar, wanneer of met welke bedoelingen ze werden gemaakt – tonen bijgevolg niet aan dat uw bekering oprecht is en niet ingegeven werd vanuit louter opportunistische overwegingen. U heeft het merendeel van deze foto's reeds neergelegd in het kader van uw vorige verzoeken of tijdens de beroepsprocedure. De brieven van uw medekerkgangsters, vzw's en pastoors tonen aan dat deze mensen verklaren u te kennen sinds 2020 en dat u deelnam aan een aantal activiteiten. Dient nog aangestipt dat u in het kader van uw derde, vierde en vijfde verzoek eveneens dergelijke brieven en foto's had neergelegd. Deze documenten kunnen niet als een nieuw element beschouwd worden op basis waarvan u de oprechtheid van uw beweringen aangaande uw bekering aannemelijk kan maken. Voorts kan er aangestipt worden dat u initieel behoorde tot de kerk 'Jesus for all Nations', om dan vervolgens bij de vzw 'Power through Love' te belanden waar u gedoopt werd. Uit het schrijven van pastoor M.Ismail blijkt dan weer dat u reeds twee jaar gekend bent bij de Arabische Baptistenkerk van Antwerpen en u daar de Bijbel bestudeerde. Dat u in twee jaar tijd tot drie kerkgemeenschappen toe frequenteerde is bijzonder. De foto's van een aantal pagina's uit de Bijbel wijzigen evenmin de appreciatie inzake de oprechtheid van uw bekering. Het is immers zeer eenvoudig om het boek ter hand te nemen en er een aantal bladzijden uit te fotograferen. Dat uw familie naar Mekka ging en praktiserend moslim is, werpt geen ander licht op de door u aangehaalde motieven. De foto van

het arrest van het Federaal Hof van Cassatie van Irak toont aan dat bekering niet toegestaan is in Irak. Het CGVS is zich daar terdege van bewust, doch volstaat niet om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. U kan tot op heden niet overtuigen dat u, vanuit een oprechte interesse in het christendom, bekeerd bent en aldus, ingeval van een terugkeer, als christen/bekeerling door het leven zal (moeten) gaan.

U legt tot slot nog een bedreiging neer, afkomstig van uw oom en verkregen via WhatsApp. Aan dit document kan geen bewijswaarde worden toegekend. Een WhatsApp bericht kan bovendien eenvoudig gemanipuleerd en geënceneerd worden. Er kan immers niet worden nagegaan door wie en met welke intentie dit bericht werd verstuurd. Uw oom kan bovendien ook bezwaarlijk als een objectieve bron worden beschouwd. Documenten hebben bovendien slechts bewijswaarde voor zover ze neergelegd worden in het kader van een geloofwaardig relaas. Daar het CGVS geen geloof hecht aan de oprechtheid van uw bekering, is het evenmin geloofwaardig dat u omwille hiervan bedreigd zou worden.

U haalde voorts aan dat u vreest dat uw kinderen door religieuze mannen gerekruteerd zullen worden. Dit is een stelling die u simpelweg poneert zonder enige duiding of staving. Dit element kan bijgevolg niet gelden als een element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Dat u het hier tot slot moeilijk heeft daar u niet mag werken en geen opvang of medische zorg voor uw tandpijn krijgt, betreffen elementen die louter betrekking hebben op uw situatie in België. Dit alles heeft geen uitstaans met uw asielmotieven noch kan dit een ander licht werpen op de beoordeling van uw situatie in Irak ingeval van een terugkeer. Dient hier overigens nog te worden opgemerkt dat de Commissaris-generaal, en de RvV, reeds herhaaldelijk hebben geoordeeld, en afdoende gemotiveerd, dat er geen redenen of elementen zijn waaruit blijkt dat u, omwille van een vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, niet zou kunnen terugkeren naar Irak. Dat u desondanks toch telkens besluit in België te blijven, en hier in moeilijke omstandigheden te leven, betreft dan ook louter uw eigen keuze.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022** (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden.

Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en

tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag in de eerste 10 maanden van 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag.

De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen

in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Momenteel voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. In de Baghdad Belts blijft de organisatie ook tribale en gemeenschapsleiders viseren. Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van ISIS, dewelke hinder voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Eenheden van de PMF gelieerd aan Iran voerden raketaanvallen uit op (militaire) installaties van de VS en de internationale coalitie en gebruikten berm bommen tegen wegtransporten in opdracht van de internationale coalitie. Installaties en manschappen van het Iraakse leger die zich op dezelfde plaatsen bevonden werden eveneens getroffen. Het effect van deze ontwikkelingen op de burgerbevolking is veeleer beperkt.

Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook geweld tegen de ordetroepen of de door hen geviseerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie - sjiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse milities – leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Begin november 2021 voerden pro-Iraanse milities een droneaanval uit op de residentie van eerste minister Kadhimi waarbij verschillende van zijn bewakers gewond raakten. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerden ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 45.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

Hij betoogt dat de elementen die hij heeft voorgelegd in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming wel degelijk nieuwe elementen betreffen. Hij wijst erop dat uit de verschillende foto's blijkt dat hij de Kerk regelmatig bezoekt en deelneemt aan activiteiten, dat de verschillende getuigenverklaringen van medegelovigen zijn aanwezigheid in de Kerkgemeenschap bevestigen, dat de bladzijden uit de Bijbel aantonen dat hij zich in het christendom verdiept en dat de screenshots van zijn Facebookpagina een weerspiegeling zijn van zijn fierheid op zijn nieuwe geloof. Hij herhaalt dat voorgaande documenten wel degelijk nieuwe elementen zijn nu hij enkel zijn doopcertificaat reeds had neergelegd tijdens zijn vorige verzoeken om internationale bescherming. Hij meent dat niet ontkend kan worden dat hij zich al jarenlang bezighoudt met het christendom, nu hij dit reeds had aangehaald in het kader van zijn derde, vierde en vijfde beschermingsverzoek en dit bevestigd wordt door de getuigenverklaringen. Hij is van mening dat de thans neergelegde elementen opwegen tegen de motieven die de Raad heeft aangewend om een eerder ingediend beroep tegen een vorige beslissing te verwerpen. Dit geldt volgens hem te meer nu er geruime tijd verstreken is tussen de verwerping van het beroep en het indienen van huidig beschermingsverzoek. Hij benadrukt dat hij zijn leven leidt als volwaardig christen. In tegenstelling tot wat gemotiveerd werd in de bestreden beslissing, wenst hij te benadrukken dat hij zijn persoonlijke beleving van zijn nieuw geloof is blijven uiten op zijn Facebookpagina.

3. Nieuwe stukken:

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende nieuwe stukken:

- Foto's Facebookpagina.

3.2. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer op grond van artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarbij hij de volgende nieuwe stukken voegt:

- Foto's geschiedenis Facebook;
- Bewijzen bijeenkomsten Kerk;
- Bewijzen verdieping kennis in het christendom;
- Getuigenverklaringen derden;
- Foto's strikte familieleden;
- Bewijs dreiging familie met vertaling.

4. Juridisch kader

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

4.2. Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij

voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, *LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid*, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, nrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, nr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, *XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*, C-18/20, nr. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, nr. 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de determinerende motieven van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken

vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet werd betwist, doch ongegrond werd bevonden, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van dien aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Onderzoek van de nieuwe elementen

5.1. In het kader van zijn eerste beschermingsverzoek verklaart verzoeker dat hij Irak heeft verlaten uit vrees voor de sjiiitische militie ‘Fasael Hezbollah’ die hem omwille van de problemen van zijn broer S. vervolgde. Hij verklaart dat de bedreigingen waaraan hij werd onderworpen, kaderen binnen het gewapend conflict in Irak. Verzoeker vreest ook vervolging omwille van zijn soennitische achtergrond. De commissaris-generaal besluit tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en oordeelt dat er geen afdoende bewijzen voorhanden waren ter staving van zijn permanente aanwezigheid in Irak gedurende de periode 2015-2017 en dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn problemen ten gevolge van het sektarisch geweld gezien deze niet gestaafd werden. Evenmin hecht de commissaris-generaal geloof aan verzoekers problemen met ‘Fasael Hezbollah’, die hem naar eigen zeggen ten gevolge van het wedervaren van zijn broer S. zouden viseren. Tot slot oordeelde het CGVS dat er op dat moment voor burgers in Bagdad geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat. Op 30 januari 2019 verwerpt de Raad het tegen voormelde beslissing ingediende beroep bij arrest nr. 215 973.

5.2. In het kader van zijn tweede beschermingsverzoek beroept verzoeker zich op dezelfde motieven die hij reeds aanhaalde in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek en voegt hij toe dat hij naar aanleiding van zijn aanhoudende problemen met de militie op 10 november 2018 verstoten werd door zijn stam en dat hij vogelvrij werd verklaard door de ‘al-Azzawi’ stam. De commissaris-generaal oordeelt op 12 juli 2019, in de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek, dat gezien er geen geloof gehecht kon worden aan zijn verklaringen als zou hij in Irak problemen hebben gekend met ‘Fasael Hezbollah’, het geenszins duidelijk is waarom zijn stam hem zou hebben verstoten. Uit zijn verklaringen blijkt immers uitdrukkelijk dat dit een rechtstreeks gevolg zou zijn geweest van verzoekers aanhoudende problemen met deze welbepaalde militie. M.b.t. het voorgelegde document oordeelt de commissaris-generaal dat het de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid niet kan herstellen. Het daartegen ingediende beroep wordt door de Raad verworpen bij arrest nr. 231 637 op 22 januari 2020.

5.3. In het kader van zijn derde verzoek om internationale bescherming verklaart verzoeker sinds mei 2020 christen te zijn geworden. Gezien hij uit een conservatieve familie komt, vreest hij bij terugkeer naar Irak vervolgd te zullen worden. Hij voegt toe dat zijn zoon in oktober 2019 geslagen werd door 'de militie'. De commissaris-generaal hecht in zijn beslissing tot niet ontvankelijkheid van het volgend verzoek van 14 september 2020 geen geloof aan voorgaande elementen en wijst onder meer op het heel toevallige tijdstip dat verzoeker zich zou zijn beginnen interesseren in het christendom, zijnde onmiddellijk na het afsluiten van zijn tweede asielprocedure. Daarnaast wijst de commissaris-generaal erop dat hij in de beroepsprocedure voor de Raad geen melding heeft gemaakt van zijn interesse in het christendom hoewel hij er toen wel de kans toe had, op de erg vage beweegredenen die hij aanhaalde voor zijn bekering en op het weinig bewijskrachtige karakter van de brief van de pastoor. Verzoeker dient tegen de beslissing van 14 september 2020 geen beroep in.

5.4. In het kader van zijn vierde verzoek om internationale bescherming beroept verzoeker zich opnieuw op het feit dat hij in mei 2020 christen is geworden, dat zijn familieleden dit te weten zijn gekomen en dat hij nu minder dan 1% kans heeft om in leven te blijven in geval van terugkeer. De commissaris-generaal oordeelt in zijn beslissing van 22 januari 2021, waarbij het vierde verzoek onontvankelijk wordt verklaard, dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken nu hij slechts voortbouwt op een element dat hij al eerder aanbracht en dat verzoeker, verwijzend naar zijn beweegredenen om christen te worden, niet verder komt dan enkele algemeenheden.

5.5. In het kader van zijn vijfde verzoek om internationale bescherming verwijst verzoeker opnieuw naar zijn bekering tot het christendom, werpt hij op dat hij op 18 juli 2021 werd gedoopt door de kerk 'Power Through Love', dat hij ondertussen werd verstoten door zijn familie en stam omwille van zijn bekering en dat hij nog steeds religieuze activiteiten uitoefent en veel zaken post op Facebook. Verzoeker dient geen beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 30 september 2021, waarbij het vijfde beschermingsverzoek niet ontvankelijk wordt verklaard.

5.6. In het kader van zijn huidige en zesde beschermingsverzoek ingediend op 6 mei 2022, verklaart verzoeker dat hij al vijf jaar in België is, dat hij hier niet mag werken, geen opvangcentrum krijgt en tandpijn heeft. Verzoeker verklaart verder dat hij elke zondag naar de Christelijke kerk voor alle naties in Antwerpen gaat en dat hij daarbuiten geen deel uitmaakt van politieke of religieuze organisaties. Gevraagd om toelichting te geven bij de documenten die hij neerlegt, antwoordt verzoeker dat hij geen uitleg heeft te geven en dat alles geschreven staat in de brief van zijn advocaat. Hij voegt nog toe dat hij telkens hetzelfde wilt vertellen, maar dat niemand naar hem luistert en het nu op papier staat. Gevraagd wat hij vreest bij terugkeer, verklaart hij dat hij zal worden gedood omdat hij bekeerd is. In Irak zouden ze op de hoogte zijn van zijn bekering via mensen die in België verblijven. Gevraagd of hij vreest voor zijn kinderen, antwoordt verzoeker dat hij zich zorgen maakt, dat het land in een heel slechte situatie verkeert en dat zijn kinderen door zijn familie als kinderen van een ongelovige en bekeerling worden beschouwd. Hij voegt tenslotte nog toe dat de kinderen van andere mensen gerekruteerd worden door religieuze mannen en dat hij bang is dat zij ook gerekruteerd zullen worden. (AD CGVS, Verklaring volgend verzoek, 03.11.2022)

De kernvraag is of deze elementen niet alleen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen maar ook als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

5.7. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd en met de documenten die hij heeft neergelegd in het kader van zijn zesde verzoek om internationale bescherming en dat hij deze zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Hij komt op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot deze nieuwe elementen en verklaringen van verzoeker vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

5.7.1. Samen met de commissaris-generaal stelt de Raad vast dat verzoeker in het kader van zijn huidig beschermingsverzoek opnieuw verwijst naar zijn bekering tot het christendom, terwijl reeds in het kader van zijn vorige beschermingsverzoek geoordeeld werd dat hij niet wist te overtuigen van de oprechtheid van zijn bekering. Bovendien is verzoeker in het kader van zijn huidig verzoek niet in staat om meer uitleg te geven over zijn bekering en meer bepaald over de documenten ter staving ervan. Hij verwijst immers louter naar een begeleidend schrijven van zijn raadsman, toen hij nochtans gevraagd werd om uitleg te geven bij de door hem neergelegde documenten (Verklaring Volgend verzoek, 03.11.2022, punt 19). Verzoeker heeft aldus nagelaten een ander licht te werpen op de eerder en meermaals gedane vaststelling dat hij niet getuigt van een oprechte bekering.

5.7.2. Waar hij er zich in zijn verzoekschrift toe beperkt te verwijzen naar de door hem neergelegde documenten, gaat hij in zijn geheel voorbij aan de concrete motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing, die de Raad pertinent en draagkrachtig acht en die luiden als volgt: *“Het begeleidend schrijven van de advocaat kan de beoordeling van het CGVS aangaande de oprechtheid van uw bekering, dewelke bovendien in beroep door de RvV werd bevestigd en bijgevolg gezag van gewijsde heeft, niet wijzigen. Het is immers simpelweg een samenvatting van de elementen die reeds in uw voorgaande verzoeken in rekenschap werden genomen. De andere door u neergelegde documenten wijzigen deze appreciatie evenmin. Het doopcertificaat heeft u reeds neergelegd in het kader van uw vijfde verzoek. Dienaangaande werd gesteld dat u dan misschien wel gedoopt bent, maar dat u niet kon overtuigen van de oprechtheid van uw bekering. Het screenshot van uw facebookpagina heeft u eveneens reeds neergelegd. De foto's van uw doop, waarvan eentje op de achtergrondfoto van uw facebookprofiel prijkt, mogen dan wel aantonen dat u zich heeft laten dopen, de oprechtheid waarmee u besloot u te laten dopen werd reeds ongeloofwaardig geacht en kan door het neerleggen van dezelfde foto's niet hersteld worden. U heeft bovendien sinds augustus 2021 niets meer gepost op facebook. Uw verklaring in het kader van uw vijfde verzoek dat u veel post aangaande uw religieuze activiteiten dient dan ook met een korrel zout genomen te worden. De foto's in de kerk, aan het kraampje en voor het raam waar een spreuk van Matheus op staat – er kan overigens niet worden nagegaan waar, wanneer of met welke bedoelingen ze werden gemaakt – tonen bijgevolg niet aan dat uw bekering oprecht is en niet ingegeven werd vanuit louter opportunistische overwegingen. U heeft het merendeel van deze foto's reeds neergelegd in het kader van uw vorige verzoeken of tijdens de beroepsprocedure. De brieven van uw medekerkgangsters, vzw's en pastoors tonen aan dat deze mensen verklaren u te kennen sinds 2020 en dat u deelnam aan een aantal activiteiten. Dient nog aangestipt dat u in het kader van uw derde, vierde en vijfde verzoek eveneens dergelijke brieven en foto's had neergelegd. Deze documenten kunnen niet als een nieuw element beschouwd worden op basis waarvan u de oprechtheid van uw beweringen aangaande uw bekering aannemelijk kan maken. Voorts kan er aangestipt worden dat u initieel behoorde tot de kerk 'Jezus for all Nations', om dan vervolgens bij de vzw 'Power through Love' te belanden waar u gedoopt werd. Uit het schrijven van pastoor M.I. blijkt dan weer dat u reeds twee jaar gekend bent bij de Arabische Baptistenkerk van Antwerpen en u daar de Bijbel bestudeerde. Dat u in twee jaar tijd tot drie kerkgemeenschappen toe frequenteerde is bijzonder. De foto's van een aantal pagina's uit de Bijbel wijzigen evenmin de appreciatie inzake de oprechtheid van uw bekering. Het is immers zeer eenvoudig om het boek ter hand te nemen en er een aantal bladzijden uit te fotograferen. Dat uw familie naar Mekka ging en praktiserend moslim is, werpt geen ander licht op de door u aangehaalde motieven. De foto van het arrest van het Federaal Hof van Cassatie van Irak toont aan dat bekering niet toegestaan is in Irak. Het CGVS is zich daar terdege van bewust, doch volstaat niet om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. U kan tot op heden niet overtuigen dat u, vanuit een oprechte interesse in het christendom, bekeerd bent en aldus, ingeval van een terugkeer, als christen/ bekeerling door het leven zal (moeten) gaan.*

U legt tot slot nog een bedreiging neer, afkomstig van uw oom en verkregen via WhatsApp. Aan dit document kan geen bewijswaarde worden toegekend. Een WhatsApp bericht kan bovendien eenvoudig gemanipuleerd en geënsceeneerd worden. Er kan immers niet worden nagegaan door wie en met welke intentie dit bericht werd verstuurd. Uw oom kan bovendien ook bezwaarlijk als een objectieve bron worden beschouwd. Documenten hebben bovendien slechts bewijswaarde voor zover ze neergelegd worden in het kader van een geloofwaardig relaas. Daar het CGVS geen geloof hecht aan de oprechtheid van uw bekering, is het evenmin geloofwaardig dat u omwille hiervan bedreigd zou worden.” Door er in het verzoekschrift op te wijzen dat hij zich al jarenlang bezighoudt met het christendom, wat hij reeds had aangehaald in het kader van zijn derde, vierde en vijfde verzoek om internationale bescherming, gaat hij wederom voorbij aan de voorgaande beoordelingen met betrekking tot de oprechtheid van zijn bekering. Verzoeker onderneemt geen enkele dienstige poging om de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Ze worden integraal overgenomen door de Raad.

Waar hij nog meent dat hij wel degelijk zijn persoonlijke beleving van zijn nieuw geloof is blijven uiten op zijn Facebookpagina en dienaangaande verwijst naar stuk 3 gevoegd bij zijn verzoekschrift, merkt de Raad op dat dit stuk niet is voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waardoor het dan ook niet in overweging wordt genomen. Hoe dan ook doet dit stuk geen afbreuk aan de hierboven aangehaalde overwegingen met betrekking tot de vaststelling dat hij de oprechtheid van zijn beweringen aangaande zijn bekering aannemelijk kan maken.

De door verzoeker bij zijn aanvullende nota gevoegde stukken werpen evenmin een ander licht op voorgaande. De talrijke Facebookposts (stuk 1), de bewijzen van zijn verdieping in het christendom (stuk 3) zijn wederom niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling waardoor de Raad deze conform artikel 8 van het Procedurereglement niet in overweging neemt. Door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie bieden de privé-foto's (stuk 2) geen garantie over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Zij hebben een zeer geringe bewijswaarde en werpen geen ander licht op de oprechtheid van verzoekers vermeende bekering. Waar verzoeker aanhaalt bekeerd te zijn en hij hier attesten en getuigenverklaringen over bijvoegt (stuk 4), merkt de Raad op dat zijn bekering reeds werd aangevoerd in het kader van zijn vorige verzoek en werd niet betwist. Ook hier stelt de Raad vast dat het feit dat verzoeker gedoopt is, geen afbreuk doet aan de vaststelling dat hij niet kan overtuigen van de oprechtheid van zijn bekering. De getuigenverklaringen hebben bovendien een gesolliciteerd karakter en komen de Raad voor als een complaisancestuk opgesteld ten behoeve van onderhavige procedure. Omtrent de foto's die verzoeker neerlegt (stuk 5), stelt de Raad vooreerst vast dat daaruit niet kan worden afgeleid wie erop staat afgebeeld en wat de omstandigheden of datum is waarop deze foto's werden genomen. Omdat zij gemakkelijk geënceneerd kunnen worden, bieden zij geen authenticiteit van datgene wat wordt afgebeeld en is hun bewijswaarde zeer gering. Dat deze foto's zouden aantonen dat zijn familie zeer strikt is, kan de Raad hier allerminst uit ontwaren. Tenslotte dient voor wat betreft de whatsapp berichten (stuk 6) ook te worden opgemerkt dat de bewijswaarde ervan zeer gering, dan wel onbestaande is nu zij eveneens geënceneerd kunnen worden. Bovendien kan niet met zekerheid worden vastgesteld wat de identiteit is van de persoon die de berichten zou hebben gestuurd, zoals overigens ook reeds werd toegelicht in de bestreden beslissing. Alleszins werpen deze berichten, die zouden dateren van oktober 2020, geen ander licht op de beoordeling aangaande de oprechtheid van verzoekers bekering.

5.7.3. Verzoeker laat voor het overige de motieven van de bestreden beslissing onbesproken. Zij worden door de Raad pertinent en draagkrachtig geacht en eveneens tot de zijne gemaakt: *“U haalde voorts aan dat u vreest dat uw kinderen door religieuze mannen gerekruteerd zullen worden. Dit is een stelling die u simpelweg poneert zonder enige duiding of staving. Dit element kan bijgevolg niet gelden als een element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.*

Dat u het hier tot slot moeilijk heeft daar u niet mag werken en geen opvang of medische zorg voor uw tandpijn krijgt, betreffen elementen die louter betrekking hebben op uw situatie in België. Dit alles heeft geen uitstaans met uw asielmotieven noch kan dit een ander licht werpen op de beoordeling van uw situatie in Irak ingeval van een terugkeer. Dient hier overigens nog te worden opgemerkt dat de Commissaris-generaal, en de RvV, reeds herhaaldelijk hebben geoordeeld, en afdoende gemotiveerd, dat er geen redenen of elementen zijn waaruit blijkt dat u, omwille van een vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, niet zou kunnen terugkeren naar Irak. Dat u desondanks toch telkens besluit in België te blijven, en hier in moeilijke omstandigheden te leven, betreft dan ook louter uw eigen keuze.”

Verzoeker blijft in wezen slechts steken in het louter volharden in zijn beweerde bekering en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

Het geheel aan verklaringen en documenten van verzoeker in acht genomen, kunnen de voorgelegde elementen dan ook niet worden beschouwd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

5.8. Wat betreft een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden.

Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de UNHCR *International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq* van mei 2019 als uit de EASO *Country Guidance Note : Iraq* van juni 2022, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Irak de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn regio van herkomst in Irak, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld.

Te dezen motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing als volgt:

“Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag in de eerste 10 maanden van 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag.

De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Momenteel voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. In de Baghdad Belts blijft de organisatie ook tribale en gemeenschapsleiders viseren. Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van ISIS, dewelke hinder voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Eenheden van de PMF gelieerd aan Iran voerden

raketaanvallen uit op (militaire) installaties van de VS en de internationale coalitie en gebruikten bembommen tegen wegtransporten in opdracht van de internationale coalitie. Installaties en manschappen van het Iraakse leger die zich op dezelfde plaatsen bevonden werden eveneens getroffen. Het effect van deze ontwikkelingen op de burgerbevolking is veeleer beperkt.

Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook geweld tegen de ordetroepen of de door hen geviseerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie - sjiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse milities – leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Begin november 2021 voerden pro-Iraanse milities een droneaanval uit op de residentie van eerste minister Kadhimi waarbij verschillende van zijn bewakers gewond raakten. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerden ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 45.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden

aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.”

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Hierdoor is er een hogere mate aan individuele elementen vereist om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Note Iraq* van juni 2022 (p. 48; p. 184-187).

Verzoeker brengt geen argumenten bij waaruit kan blijken dat de informatie waarover de verwerende partij beschikt niet correct dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont evenmin persoonlijke omstandigheden aan die tot gevolg hebben dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. In zoverre verzoeker zich hiervoor wederom beroept op zijn beweerde bekering, verwijst de Raad naar de beoordeling *supra*, waaruit is gebleken dat er geen sprake is van een oprechte bekering tot het christendom.

Verzoeker toont in ieder geval geen enkele individuele elementen op grond waarvan de nood aan subsidiaire bescherming kan worden aangenomen op grond van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

5.9. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

5.10. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

5.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing. De aangevoerde middelen zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

I. FLORIO